

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti
Ročník 13 Číslo 78 Únor 2018

ÚVODNÍ SLOVO

Den nemocných

„Každý den se v duchu vydávám na pouť po nemocnicích a léčebných zařízeních. Tato místa jsou jakýmisi svatyněmi, v nichž lidé přijímají účast na Kristově velikonočním tajemství. I málo vnímavý člověk si zde nutně klade otázky týkající se vlastní existence a jejího smyslu, toho, proč je na světě zlo, utrpení a smrt,“ napsal svatý Jan Pavel II. Z jeho podnětu si v únoru každoročně připomínáme naše nemocné, kteří „nesmějí být nikdy ponecháni sami sobě“, a spolu s nimi také samotný fenomén bolesti. Těžko bychom hledali člověka, kterého nikdy nic nebolelo. Bolest k životu patří a má svoji ochrannou funkci: kdyby jí nebylo, mohli bychom přehlédnout i nebezpečné poranění na vlastním těle. Bolest tedy nemá být brána na lehkou váhu, na druhé straně by se jí člověk neměl sebelítostivě poddávat. Někdy ale život může té bolesti přinést opravdu více, než se nám zdá únosné, a to nejen té fyzické, ale i duševní strasti. Sv. Jan Pavel II. ustanovil Den nemocných 13.5. 1993, bylo to výročí zjevení Matky Boží ve Fatimě a 11 let od atentátu. Papež chtěl, aby 11. únor, den památky Panny Marie Lurdské, byl spojen s myšlenkou Světového dne nemocných. Připomíná tak člověku, že otázka bolesti je v podstatě

otázkou náboženskou. „Nemoc a utrpení vždy patřily k nejvážnějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt. Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a ke vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Velmi často nemoc vyvolává hledání Boha a návrat k němu“. (KKC, 1500-1501) Člověka, který si žil až příliš podle svého, může nemoc přivést k životu s Bohem. A tomu, kdo má již dávno Ježíše Krista za svého přítele, pomůže mnohdy ještě víc se mu v utrpení připodobnit a přispět tak ke spáse světa. Protože „každá zkouška přijatá s odevzdaností je záslužná a získává božskou dobrotivost pro celé lidstvo“.

/Benedikt XVI./

Foto: zdroj Wikipedie

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

sv. Hyacinta Marto

Narodila se 11. března 1910. Zemřela 20. února 1920. Papežem Janem Pavlem II. byla společně s bratrem blahořečená 13. 5. 2000. Papežem Františkem byla společně s bratrem Františkem svatořečená 13. 5. 2017 ve Fatimě.

Malá Hyacinta je velká svou opravdovostí, nevinností a bezvýhradnou láskou, se kterou přinášela oběti za hříšníky, pro lásku k Pánu Ježíši a k Panně Marii. Ta se jí, Františkovi a Lucii zjevovala od 13. 5. 1917 do 13. 10. téhož roku ve Fatimě, aby upozornila na potřebu pokání a zasvěcení lidstva, aby mohlo dojít k Bohu. Těmto dětem ukázala i peklo, aby zřetelně viděly význam záchranné nabídky a svěřila tajemství, která se naplnila.

V knize „**Sestra Lucie hovoří o Fatimě**“ o Hyacintě píše: Jednoho dne nás potkala chudá žena, poklekla před Hyacintou a prosila ji, aby ji vyprosila od Panny Marie uzdravení z ošklivé nemoci. Když Hyacinta viděla tu ženu před sebou na kolenou, dojalo jí to a vzala ji za třesoucí se ruku a chtěla ji zvednout. Viděla však, že ji k tomu nestačí síly, tak si také klekla a pomodlila se s ní Zdrávas Maria. Pak ji prosila, aby vstala, a řekla, že Panna Maria ji uzdraví. A denně se za ni modlila. Pak se ta žena po nějaké době vrátila, aby poděkovala Panně Marii za uzdravení.

Jindy to byl zase voják a plakal jako dítě. Dostal rozkaz jít do války a měl opustit svou nemocnou ženu a tři malé děti. Hyacinta ho vybídla, aby se s ní pomodlil růženec. Nato mu řekla - Neplačte, Panna Maria je tak dobrá! Určitě vám udělí milost, o níž prosíte.

A nikdy na toho vojáka nezapomínala a na konci růžence se za něho pokaždé modlila Zdrávas Maria. Po několika měsících přišel se ženou i s třemi dětmi, aby poděkoval Panně Marii za obě milosti. Byl osvobozen od vojenské služby a žena byla zázračně uzdravena."

/Lada/

LITURGIE A MODLITBA

Hromnice, Svátek Uvedení Páně do chrámu a Světový den zasvěcených osob (2.2.)

Svátkem Hromnic dříve končila vánoční doba. Tento svátek připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu. V chrámě ho pak stařec a prorok Simeon nazval "světlem k osvětlení pohanů". Tento svátek je doprovázen žehnáním svící. Lidový název „hromnice“ vznikl právě kvůli svícení svíček, které se rozsvěcely při modlitbě v "temných chvílích života", např. i při bouřce.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. To světlo svítí v temnotě, ale tma je nepohltila.“ (srov. Jan 8,12; 1,5)

Požehnání starce Simeona nás vybízí, abychom i my žehnali

Když Maria s Josefem přinesli své dítě do chrámu, setkali se tam se starcem Simeonem. Ten vzal dítě do náručí, aby je požehnal. A tím, že chválil Boha, vyslovil i podivuhodná slova o tomto dítěti.

Foto: zdroj Wikipedie

V tomto maličkém spatřily jeho oči spásu, světlo k osvícení pohanů a k slávě izraelského lidu. Je to zřejmě vůbec to nejkrásnější, co lze o nějakém člověku říct: „Když tě vidím, vidím spásu, kterou Bůh lidem připravil.“

Nejhlubším určením každého člověka je to, že slouží druhým ke spáse, aby tak skrze něho mohli dojít uzdravení a dospět k celistvosti.

Simeonovo požehnání patří i tobě. Neboť i ty jsi požehnan jako Mariino dítě. Následující slova platí i pro tebe, platí i o tobě.

„Vidím v tobě světlo. Jsi paprskem světla v tomto světě. Rozjasňuješ můj pohled. Jsi slávou. V tobě zazářila Boží krása. Vyzařuje z tebe do světa něco z Boží lásky. Díky tobě je na světě

světleji a tepleji. V tvé blízkosti je mi dobře u srdce.“

Papež Jan Pavel II. v roce 1997 spojil liturgický svátek Uvedení Páně do chrámu, který připomíná Ježíšovo zasvěcení, s připomínkou těch, kdo v církvi zasvěcují svůj život celoživotní službě Bohu i lidstvu. **2. únor, svátek Uvedení Páně do chrámu** (lidově Hromnice), je tak v katolické církvi slaven i jako **den díkůvzdání za povolání k zasvěcenému životu**. Když Svätý otec oficiálně vyhlásil 2. únor jako Den zasvěcených osob, stvrdil tak již mnohaletou církevní tradici. Při této příležitosti diecézní biskupové již tradičně po domluvě s Konferencemi vyšších řeholních představených zvou k setkání všechny řeholnice a řeholníky, kteří působí v jejich diecézích. Členky a členové různých řeholních společenství i sekulárních institutů děkují se svými diecézními biskupy při společné bohoslužbě Bohu za dar svého povolání a vzájemně se povzbuzují k věrnosti církvi a horlivosti ve svém poslání. Na území České republiky působí v současné době zhruba 60 ženských a 30 mužských řeholních řádů a kongregací, které mají celkem tři tisíce členek a členů.

V brněnské diecézi působí 16 mužských a 24 ženských řádů a kongregací. Mužským řádem nejdéle působícím v brněnské diecézi jsou benediktini, kteří přišli do Rajhradu, resp. na Moravu v roce 1048. Klášter založil kníže

Břetislav. Nejstarší ženskou řeholí jsou cisterciáčky, jejichž klášter Porta coeli v Předklášteří u Tišnova založila již roku 1233 královna Konstancie, matka sv. Anežky České. Po více než dvou stech letech se roku 1992 vrátili do Vranova u Brna pauláni, v roce 1997 byl v diecézi otevřen první nový klášter, a to Řádu chudých sester sv. Kláry v Brně-Soběšicích, byl založen klášter sester karmelitek v Dačicích, do Brna přišly Učednice Božského Mistra, které vedou prodejnu liturgických předmětů, ap. V roce 2016 vyšla kniha Blázni pro Boha (vyd. Konference vyšších představených ženských řeholí, Olomouc), která podrobněji mapuje řeholní život v ČR.

*/podle vira.cz a výše uvedené knihy
zpracovala Leona/*

Panna Maria Lurdská a Světový den nemocných (11.2.)

V letošním roce si připomínáme výročí zjevení Panny Marie v Lourdech. 11. února 1858 spatřila čtrnáctiletá Bernadetta Soubirousová ve skalní jeskyni „de Massabielle“ poblíž Lurd (Lourdes) ve Francii Pannu Marii. Zjevení se opakovalo do 16. července ještě sedmnáctkrát. K jeskyni, v níž vytryskl pramen vody, přichází od té doby velké množství poutníků, mezi nimi velký počet postižených nejrůznějšími neduhy. Církevně uznaných zázračných uzdravení za sto let (do roku 1959) bylo 58, ale úlevu přinesla tato pout' mnohem

většímu počtu lidí. Výzva Matky Boží k pokání probudila v církvi hlubší zájem o modlitbu a službu lásky a podnítila péči o trpící a nemocné. Slavení dnešní památky povolil papež Lev XIII. (1891) a sv. Pius X. ji rozšířil na celou církev (1907).

11. únor - den, v němž si církev připomíná zjevení Panny Marie v Lourdech - byl zvolen k oslavě význačné události: Světového dne nemocných. Světový den nemocných je velkou připomínkou, abychom znovu objevili důležitou přítomnost trpících v křesťanském společenství a stále více hodnotili jejich cenný přínos. Prostému lidskému pohledu se bolest a nemoc mohou jevit jako absurdní skutečnosti: když se ale člověk dá osvětit světlem evangelia, dokáže vyhmátnout její hluboký spásonosný význam. (Jan Pavel II.)

/podle pastorage.cz zpracovala Lada/

Foto: zdroj Wikipedie

FARNÍ KNIHOVNA

Píseň o Bernadettě

Slavné dílo pražského německého autora Franze Werfla je dokumentární román, který na základě faktů vypravuje o životě Bernadetty Soubirousové, chudobného a neduživého děvčátka z pyrenejského podhůří, kterému se v roce 1858 zjevila Panna Maria. Autor jej napsal r. 1941, krátce poté, co se mu podařilo uprchnout před hitlerovským nacismem z okupované Francie. O pohnutkách, které ho k tomu vedly, říká: „V červenci roku 1940 jsem ve chvíli velké tísně slíbil před jeskyní v Lurdech, že vyváznu-li z nebezpečí a bude-li mi dopřáno dospět k spásnému pobřeží Ameriky, zazpívám Píseň o Bernadettě, a to dříve než se pustím do nějaké jiné práce...“

Pro Proglas toto dílo načetla herečka a moderátorka Kateřina Rýznarová a mohli jsme jej slyšet v relaci **četba na pokračování** od 8. 3. - 19. 5 2017. V 52 částech si **Píseň o Bernadettě** můžeme poslechnout ze záznamu z archivu rádia. Klasickou knihu najdete také ve farní knihovně.

/Lada/

PUTOVÁNÍ PO ROSICKÉM DĚKANÁTU

2. Farnost Dolní Kounice

Římskokatolická farnost Dolní Kounice je územní společenství římských katolíků s farním kostelem svatého Petra a Pavla v děkanátu Rosice. Do

farnosti spadají obce Dolní Kounice, Mělčany, Moravské Bránice, Nové Bránice a Trboušany.

Nejstarší záznamy o faře v Dolních Kounicích pocházejí z konce 13. století, patronát nad farou měl tehdy zdejší klášter **Rosa coeli**.

Farní kostel svatého Petra a Pavla byl postaven roku 1411. Při velké povodni v noci z 1. na 2. února 1862 byl natolik poškozen, že musel být uzavřen. Starý kostel byl nakonec v roce 1881 zbořen. Stavba nového kostela byla zahájena v roce 1877, základní kámen byl slavnostně posvěcen v dubnu 1878. Nová stavba se nachází na východní straně dnešního Masarykova náměstí. Nový kostel navrhl architekt Schleps z Valtic, podrobný projekt zpracoval dolnokounický Antonín Strnad. Kostel byl dokončen roku 1879, 19. října toho roku byl benedikován. K vysvěcení došlo až 25. června 1889 brněnským biskupem Františkem Saleským Bauerem. Patronkou kostela se stala hraběnka Terezie Herbersteinová, manželka majitele dolnokounického zámku, která též na jeho stavbu věnovala 15 000 zlatých. O náklady na stavbu se podělily všechny obce farnosti.

Na blízkém návrší stojí památná **kaple sv. Fabiána a Šebestiána**, které se obecně říká Barborka. Stojí na místě někdejšího nevelkého gotického sboru, který byl v r. 1676 zván jako "pikartský

pustý kostel". Kaple v dnešní podobě byla vystavěna Jiřím Richtrem z Brna za Ferdinanda Ditrichsteina v r. 1688. Další dominantou Dolních Kounic je **Kaple svatého Antonína Paduánského a svatého Floriána** (lidově *Antoníček*). Kaple byla založena v roce 1654 starosty a rychtáři Dolních Kounic a dalších obcí dolnokounického panství jako kaple přímlovná (*votivní*), mající přímlovou jmenovaných světců ochránit zúčastněné obce od přírodních pohrom. Účinku postavení kaple se brzy přičítalo, že od té doby kounické panství nepotkala žádná větší pohroma, takže záhy vznikla tradice pouti ke sv. Antonínu, první neděli po svátku světce (13. června). Pout' se stala významnou náboženskou slavností.

Foto: „Antoníček“ zdroj Wikipedie

Klášter Rosa coeli (růže nebeská) – založen r. 1181 Vilémem z Pulina pro ženskou řeholi premonstrátského řádu. V letech 1330 - 1390 prodělal rozsáhlou přestavbu v gotickém slohu, která mu vtiskla současnou podobu. Klášter byl opuštěn, roku 1808 byl prodán

dolnokounickému panství a od té doby se budovy začaly měnit ve zříceniny.

/Lada/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Rok 2017

V novoročním přání brněnského pomocného biskupa Mons. Pavla Konzubla mne zaujala výzva k vděčnosti, která „dokáže proměnit náš život, je cestou k vnitřnímu pokoji a uzdravuje lidi kolem nás.“ Jednoduše děkovat lidem i Bohu. A tak dovoluji, abychom si společně s díkem a vděčností připomněli krásné společné okamžiky v našich farnostech tak, jak mi paměť dovolí.

V lednu končil projekt **Manželské večery** v restauraci U Rybníčka. Také se konala **Tříkrálová sbírka** a **Vánoční koncert**. Ořechovská orlovna byla opět milým zázemím pro **3. ročník Farního plesu**. Během postní doby jsme se opět **scházeli v našich kostelích k modlitbě křížové cesty**, kterou pokaždé vedla různá společenství v našich farnostech. **Mládež se v sobotu před Květnou nedělí** opět **setkala** v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně **s brněnským biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem**. Jako každý rok na Velký pátek začala v našich kostelích **modlitba novény k Božímu milosrdenství**. V tento den poprvé šlo několik farníků společně s farníky ze Střelic **pěší pout'** cca 6 km po **nové poutní cestě ze Střelic ke kapli sv. Peregrina**. V neděli Božího milosrdenství se několik rodin připojilo k **Pouti rodin** z Útechova do Vranova u

Brna. Následně jsme prožili **další krásné poutě** - v dubnu v kostele sv. Jiří s hlavním celebrantem generálním vikářem brněnské diecéze Mons. Jiřím Mikuláškem, v květnu tradiční pěší pout' ke cti sv. Peregrina a autobusovou pout' do Žarošic. **Ministranti** našich farností se vydali na Ministrantský den v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci a na podzim je čekala ještě Ministrantská olympiáda v Telnici. V loňském roce se opět **v tikovickém kostele sv. Jiří** rozezněla nádherná duchovní hudba - při **Jarním koncertě a v prosinci při Adventním koncertě**. V uplynulém roce byl také **kostel sv. Jiří organizátorem akce Noc kostelů**. Na tikovické faře byl v červnu dokončen nový byt pro kněze. **Od 1. července** byl pro naše ořechovské farnosti brněnským biskupem otcem Vojtěchem **ustanoven nový farář ThDr. Krzysztof Drzazga**. Farnosti tak poděkovali a rozloučili se s Mgr. Mariuszem Sierpniakem, který spravoval naše farnosti od roku 2012. Děkování patřilo v těch dnech také **ThMgr. Bohuslavu Bláhovi**, který dlouhá léta v Ořechově působil, v roce 2008 založil Společenství sv. Peregrina a právě letos v červnu oslavil i v **Ořechově se svými farníky diamantovou primici**. Za působení otce Krzysztofa můžeme být vděční a zavzpomínat na tradiční **pout' u kaple sv. Cyrila a Metoděje v Ořechovičkách, poutní mši sv.**

v Silůvkách ke cti sv. Anny, pout' autobusem do Žďáru nad Sázavou na Diecézní pout' rodin, poutní mši sv. v Radosticích ke cti sv. Šimona a Judy a 2.11. poutní mši v Ořechově v kostele Všech svatých. Komu možnosti dovolily, mohl se zúčastnit 21.11. **mše sv. s kněžími rosického děkanátu**. Naše farnosti byly poprvé hostiteli pravidelných setkání kněží se svým děkanem Mons. Františkem Koutným. Při ohlédnutí ještě zpět - také jsme byli přítomni **žehnání našich dopravních prostředků** na přímluvu sv. Kryštofa a **žehnání vína ve svátek sv. Jana 27.12.**, abychom si připomněli přikázání lásky. Družné chvíle jsme prožívali při setkáváních při kávě a čaji po mši svaté na faře, ať už o nedělích nebo po rorátní mši sv. Mnozí farníci se v uplynulém roce podle svých možností různě připojovali kudálostem, které přesahovaly hranice našich farností - **oslavy 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, oslavy 240. výročí vzniku Brněnské diecéze a Celostátní setkání mládeže v Olomouci**. Bohu díky za všechny ty krásné chvíle a prosím o prominutí, na kolik z těch neméně důležitých jsem zapomněla.

/Leona/

Žehnání vína na svátek sv. Jana Evangelisty 27. 12.

Žehnání a podávání „svatojánského vína“ se udržovalo od raného středověku. Podle křesťanské tradice apoštol Jan požehnal nádobu s otráveným vínem a

zbavil tím jed jeho účinku. Poté víno bez újmy vypil. Žehnání vína v den tohoto světce připomíná tuto událost. Víno je Božím darem, plodem země a lidské práce a my ho přijímáme jako dar jeho lásky nám.

Také v tikovické farnosti v kostele sv. Jiří se po mši svaté konalo žehnání vína, které si k tomuto obřadu přinesli farníci obou ořečovských farností. Víno slavnostně požehnal otec Krzysztof. Bylo to milé připomenutí léty pozapomenuté dávné tradice v tomto kostele. Žehnání vína je připomenutím Boží lásky k nám, upevňující lidské společenství skrze Krista.

/Zdenka Slavíková/

Vánoční koncert

V neděli 7. ledna 2018 v den Křtu Páně, jsme se v hojném počtu sešli v kostele Všech svatých v Ořechově. Kostel byl zaplněný místními občany i hosty z okolních obcí. Jednotlivá vystoupení uváděl pan Tomáš Dudík. Koncert zahájil pěvecký sbor při kostele Všech sv. pod vedením paní varhanice Jany Ryšavé. Následovali zpěváci ze sboru při kostele sv. Jiří, které na varhany doprovázel varhaník pan Luděk Peška. Dále vystoupili sourozenci Monika a Tomáš Trenzovi, skupina Gemini s paní Markétou Dudíkovou. Jako host nás koledami z jiných zemí potěšil pěvecký sbor Echo ze Silůvek. Myslím, že se jejich zpěv velmi líbil! Na závěr nechybělo vystoupení známé skupiny Fatima pod vedením Petra Trenze.

Všichni účinkující byli odměněni zaslouženým velkým potleskem. S vánoční dobou jsme se rozloučili společným zpěvem krásné písně Narodil se Kristus Pán. Bylo to příjemně strávené odpoledne a pěkný zážitek.

/Anna Antošová/

Foto: zdroj farnostorechov.cz

Společenství sv. Peregrina v Rajhradě

V úterý 16.1.2018 jsme byli pozváni do hospice sv. Josefa v Rajhradě na mši svatou, která byla sloužena za pacienty a současně za společenství sv. Peregrina. I přes nepřízeň počasí jsme se vydali na cestu a s ochranou Panny Marie a andělů strážných jsme cestu zvládli. Mši svatou sloužil otec Jan Zachoval a s ním otec Pavel Römer, rodák z Rajhradu, nyní působí v Lanžhotě. Na konci mše svaté jsme zazpívali píseň k svatému Peregrinu. Následovalo malé pohoštění a posezení, kde jsme si popovídali a dozvěděli různé informace. Setkání bylo velmi srdečné a dohodli jsme se, že každého čtvrt roku se zúčastníme mše svaté v hospici. Za chumelenice jsme šťastně dorazili domů, naplněni dary Ducha svatého a

Božími milostmi. Pán Bůh zaplat' všem, kteří toto setkání zorganizovali.

/Marie Šmídová/

Malá svědectví velké hodnoty

Na podzim minulého roku jsme z vnuknutí Ducha svatého domluvili modlitební řetězec z hospice v Rajhradě až k vašemu společenství sv. Peregrina v Ořechově. Od té doby, kdy jste se společně přidali k modlitbám za naše pacienty, se Pán mocně dotýká jednotlivých lidí. Moc děkujeme za vaše modlitby a pokusíme se napsat alespoň pár svědectví.

Prosili jsme vás ke konci roku o modlitbu zvláště za ty, kteří „balancují na hraně“ mezi přijetím a odmítnutím Boha do svého života. Často to jsou lidé pokřtění, ale nepraktikující, velmi často různě pozraňováni, takže od víry odpadli. Obvyklý postoj je „zatím nic od kněze ani pastorační asistentky nepotřebuji, až později vás možná zavolám...“. Často ale už později nebylo... Ke konci roku ale postupně řada z těchto lidí jakoby mávnutím kouzelného proutku úplně obrátila postoj. Bylo to v průběhu 2 týdnů, kdy paní, která nechtěla o víře ani slyšet, poprosila sestřičku o rozhovor s kaplankou a dva dny na to přijala svátost smíření, svátost nemocných a do týdne v pokoji zesnula. Další dva pánové postupně požádali o kněze a velmi pěkně, se slzami v očích, si prožili svátost nemocných, s velkou vděčností

za odpuštění hříchů se smířili s Bohem a v pokoji odešli za Ním. U dalšího pána požádala o návštěvu kněze dcera, která nebyla u svátostí už několik let a s otcem měla nedořešené spory. Společně s tatínkem přijala svátosti, smířila se s Pánem Ježíšem, odpustila otci a s velkou láskou ho doprovázela až ke konci jeho života. S vděčností děkovala za sílu, kterou od Pána dostala a za pomoc k návratu k víře pro sebe i otce.

Velkou radost nám také způsobila další paní - matka, která se před lety ve špatném rozešla se synem, u kterého dříve několik let bydlela. Nevíme přesně, co se stalo, ale syn ani jeho rodina se s ní od té doby nijak nestýkali. Ani při její nemoci nechtěl za ní přijít ani s ní mluvit. Nešťastná paní nejprve dělala „hrdinku“, že syna vidět nechce a nepotřebuje, ale stále o něm mluvila a plakala u toho. Kontakt na něho však dát nechtěla. Po společných modlitbách se syn ozval jednoho dne sám, velmi opatrně se na matku ptal, a když slyšel, že maminka o něm často mluví, za nedlouho po rozhovoru za ní přijel. Byla jsem svědkem jejich setkání po mnoha letech, kdy se v slzách smířili. Pak se sešli ještě několikrát a také společně přijali svátosti a děkovali Pánu za setkání a smíření. Nyní jezdí syn i s dětmi, na vánoce si maminku vzali na 3 dny domů.

*/Dagmar Sližová, pastorační asistentka
v rajhradském hospici/*

Postřehy z Tříkrálové sbírky 2018

◀ Když jsem loni zjistil, že Tříkrálová sbírka se konala ve všech vesnicích naší farnosti, bylo mi líto, že Radostice se též nezapojily. Celý rok jsem se myšlenkově tím zabýval. Jenže jak na to? Zkušenosti jsem neměl žádné, jen chuť něco pro to udělat. Hledal jsem, kdo mi pomůže. Šlo to těžko. Pak po jednom rozhovoru s koordinátorkou sbírky paní Márií Durkáčovou mi z Rajhradu poslali 1 pokladničku. Ale odkud začít? Chodit sám? Neuvěřitelně mi pomohla paní Barbora Prokešová s nápadem i realizací. Poslala mi SMS, že oslovila a má malé děti, velké děti i několik dospělých. Byli lidi, bylo nadšení a výsledek se dostavil. Vybrali jsme pěknou částku a radost byla nepopsatelná. O to větší, to byla první Tříkrálová sbírka za dobu, kam sahala paměť radostických občanů. Sběrka proběhla 9.1. 2018 od 17:30 do 20:00 h. Nálada nádherná a spoluobčané byli nadšení. Výtěžek: 11 016 Kč.

/Vojtěch Švestka/

Foto: Vojtěch Švestka

◀ Tříkrálová sbírka v Pršticích proběhla v sobotu 6. 1., a výtěžek činí 35 142

Kč. Loňský rekord jsme opět pokořili a tak máme důvod k radosti.

Dovolte mi podělit se s Vámi i o jeden pěkný zážitek nebo mini příběh, jak chcete, který se přihodil jedné naší skupince. Když zazvonila u jedné dveří, přišly otevřít 2 holčičky s maminkou. Každá držela v ruce minci. Vhodily ji do pokladničky a potom i maminka vložila bankovku. Toto jejich chování mě velmi oslovilo. Jednak se děti učí dělit o to, co si možná mohly vhodit do své pokladničky, a jednak citlivé a nenásilné vedení maminky jak lze vštěpovat dětem to, čemu je chceme naučit. /Jana Jedličková/

◀ Moc děkuji dětem i rodičům, kteří se sbírky zúčastnili, za ochotu a obětavost. Jsem moc ráda, že jsou mezi námi lidé, kteří jsou ochotní svůj čas a energii věnovat pro dobro druhých. Moc děkuji. Výtěžek v Silůvkách 32 341 Kč.

/Lada Badinová/

Foto: zdroj siluvky.cz

◀ V Ořechově koledníci vybrali 102 227 Kč. Poděkování patří organizátorům, koledníkům a všem, kteří přispěli finanční částkou.

Nechte se nalákat k adoraci

Představte si: úterý podvečer - 17.30 - kostel ve tmě - vpředu na obětním stole osvětluje jas svíčky - slunce - Nejsvětější svátost - ticho - jen vy a svátostný Kristus.

Přijďte si s Ním popovídat, poklonit se anebo jen tak pobýt a mlčet. *Svatá Terezie z Avily říká: „Člověk jednoduše „dělá společnost“ Bohu, prostě je s ním.“* A ujišťuje nás, že pak nezáleží tolik na tom, zda při tom rozjímáme nějaký úryvek z Písma, či s Ním probíráme, co jsme nedávno prožili neb co nás teprve čeká. Prostě jen tak si s Ježíšem povídáme nebo mlčíme. I v běžných lidských vztazích se stává, že s někým jen tak jsme. Většinou když toho druhého trápí bolest a my nenacházíme slova útěchy a povzbuzení. Anebo tehdy, když nás s danou osobou pojí hluboké pouto, a tam je nám prostě dobře být jen tak spolu, slova nás při tom skoro ruší. Láska nepotřebuje mnoho slov. Jen je vám v přítomnosti milovaného dobře. Je to úžasné. Nikdo vám neříká, co máte dělat, říkat, myslet. Je to jen a jen na vás. A Kristus vystavený na oltáři zve: *„Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím.“*

Každé úterý 17:30 - 18:00 v kostele Všech sv. v Ořechově.

/Jana Ryšavá/

CO NÁS ČEKÁ

◀ Na 1. pátek v měsíci 2.2. bude otec Krzysztof opět navštěvovat nemocné,

můžete své nemocné u něj nahlásit osobně nebo telefonicky (732 369 069)

◀ Na 1. pátek v měsíci 2.2. ve sv. Uvední Páně do chrámu bude navíc sloužena mše sv. v kostele sv. Jiří v 16:00. U Všech sv. je mše sv. sloužena beze změn v 17:30.

◀ Na 1. sobotu v měsíci 3.2. jsme srdečně zváni od 8:30 do kostela sv. Jiří na adoraci a modlitbu sv. růžence. Poté bude uděleno svatoblažejské požehnání.

◀ Mše sv. se zaměřením pro děti bude sloužena v pátek 16.2. v 17:30 v kostele Všech sv. Děti mohou nakreslit obrázek na téma: dobrý skutek

◀ Ve středu 14.2. je Popelečení středa. Začíná postní doba.

◀ Modlitbu křížové cesty v postní době se budeme modlit každou středu v kostele sv. Jiří v 17:00 (před mší sv.) a každý pátek v kostele Všech sv. v 18:00 (po mši sv.)

◀ Ministrantská víkendovka se uskuteční od 16. do 18. března. Kluci budou na faře ve Fryšavě pod Žákovou horou. Bližší informace a přihlášky u Viktora Steingarta.

◀ Společenství sv. Peregrina se v únoru mimořádně sejde v sobotu 17.2. od 8:00 na postní duchovní obnově v Želešicích.

◀ Zveme manželské páry na setkání, v neděli 25.2. od 17:00 na faře u Všech sv. s promítáním filmu.

PEREGRÍNEK

Bohoslužby v únoru 2018

2.2. Uvedení Páně do chrámu	pátek	Sv. Jiří	16:00	Mše sv.
a 1. pátek	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
3.2. 1. sobota	sobota	Sv. Jiří	8:30	Růženec
	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
4.2. 5. neděle v mezidobí	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
6.2.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
7.2.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
9.2.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
10.2.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
11.2. Panna Maria Lurdská	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
a 6. neděle v mezidobí	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
13.2.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
14.2. Popeleční středa	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
16.2.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv. pro děti
17.2.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
18.2. 1. neděle postní	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
20.2.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
21.2.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
23.2.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
24.2.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
25.2. 2. neděle postní	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
27.2.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
28.2.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Telefon: 777 674 936